

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 5548/2559

พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุดโจทก์ นายไช มวย กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 22, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 4, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 7, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 8, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 15, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 66, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 100/1, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 102, ป.อ. มาตรา 32, ป.อ. มาตรา 33, ป.อ. มาตรา 83, พ.ร.บ.มาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 มาตรา 3, พ.ร.บ.มาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 มาตรา 7, ป.อ. มาตรา 78, ป.อ. มาตรา 29, ป.อ. มาตรา 30

ย่อ / หลักกฎหมาย

คดีนี้โจทก์บรรยายฟ้องว่า จำเลยที่ 2 เป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยที่ 1 ในคดีอาญาหมายเลขดำที่ อย.2203/2555 ของศาลชั้นต้น และมีคำขอให้นับโทษจำเลยที่ 2 ต่อจากโทษในคดีดังกล่าว จำเลยที่ 2 ให้การรับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยที่ 1 ในคดีที่โจทก์ขอให้นับโทษต่อ ก่อนศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาคดีนี้ ความปรากฏต่อศาลชั้นต้นว่า คดีที่โจทก์ขอให้นับโทษต่อศาลชั้นต้นพิพากษาจำคุกจำเลยที่ 1 เป็นคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อย.3747/2556 ศาลชั้นต้นจึงพิพากษาให้นับโทษจำคุกจำเลยที่ 2 ในคดีนี้ต่อจากโทษจำคุกของจำเลยที่ 1 ในคดีดังกล่าว ซึ่งศาลชั้นต้นมีอำนาจกระทำได้ตาม ป.อ. มาตรา 22 แม้ว่าข้อเท็จจริงดังกล่าวศาลไม่อาจรู้เองได้แต่การจะนับโทษจำเลยต่อจากคดีอื่นหรือไม่ เป็นดุลพินิจของศาล เมื่อศาลชั้นต้นใช้ดุลพินิจนับโทษจำเลยที่ 2 ต่อเพราะมีข้อเท็จจริงปรากฏต่อศาลชั้นต้นเองว่า คดีที่โจทก์ขอให้นับโทษต่อ ศาลชั้นต้นในคดีนั้นพิพากษาว่าอย่างไร จึงสามารถใช้ดุลพินิจนับโทษต่อได้โดยไม่ต้องให้โจทก์แถลงเพราะไม่ใช่ข้อเท็จจริงที่โจทก์ต้องนำเสนอ

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยทั้งสองตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 4, 7, 8, 15, 66, 100/1, 102 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 32, 33, 83 พระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ.2534 มาตรา 3, 7 ระเบียบกลาง และนับโทษของจำเลยที่ 2 ต่อจากโทษจำเลยที่ 1 ในคดีอาญาหมายเลขดำที่ อย.2203/2555 ของศาลชั้นต้น จำเลยที่ 1 ให้การปฏิเสธ จำเลยที่ 2 ให้การรับสารภาพ และรับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยที่ 1 ในคดีที่โจทก์ขอให้นับโทษต่อ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยทั้งสองมีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 15 วรรคสาม (2), 66 วรรคสาม ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 จำคุกจำเลยทั้งสองคนตลอดชีวิต และปรับคนละ 3,000,000 บาท จำเลยที่ 1 ให้การรับสารภาพชั้นจับกุมเป็นประโยชน์แก่การพิจารณามีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้หนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ประกอบมาตรา 53 คงจำคุกจำเลยที่ 1 มีกำหนด 33 ปี 4 เดือน และปรับ 2,000,000 บาท จำเลยที่ 2 ให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ประกอบมาตรา 53 คงจำคุกจำเลยที่ 2 มีกำหนด 25 ปี และปรับ 1,500,000 บาท นับโทษจำคุกจำเลยที่ 2 ต่อจากโทษจำคุกจำเลยที่ 1 ในคดีอาญา

หมายเลขแดงที่ อย.3747/2556 ของศาลชั้นต้น ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตาม
ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 โดยให้กักขังแทนค่าปรับได้ไม่เกิน 1 ปี ริมเมทแอมเฟตามีน
ของกลาง คืบโทรศัพท์เคลื่อนที่ 2 เครื่องของกลางให้แก่เจ้าของ จำเลยทั้งสองอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์
แผนกคดีอาญาเสพติดพิพากษาแก้เป็นว่า ไม่นับโทษจำคุกจำเลยที่ 2 ต่อจากโทษจำคุกจำเลยที่ 1 ใน
คดีอาญาหมายเลขแดงที่ อย.3747/2556 ของศาลชั้นต้น นอกจากนี้แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษา
ศาลชั้นต้น โจทก์ฎีกา โดยได้รับอนุญาตจากศาลฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า มีปัญหาต้องวินิจฉัยตาม
ฎีกาของโจทก์ว่า ที่ศาลอุทธรณ์ไม่นับโทษจำเลยที่ 2 ในคดีนี้ต่อจากโทษจำคุกของจำเลยที่ 1 ใน
คดีอาญาหมายเลขแดงที่ อย.3747/2556 ของศาลชั้นต้น ชอบหรือไม่ เห็นว่า ตาม
ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 22 วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า "โทษจำคุก ให้เริ่มแต่วันมีคำพิพากษา แต่
ถ้าผู้ต้องคำพิพากษาถูกคุมขังก่อนศาลพิพากษา ให้หักจำนวนวันที่ถูกคุมขังออกจากระยะเวลา
จำคุกตามคำพิพากษา เว้นแต่คำพิพากษานั้นจะกล่าวไว้เป็นอย่างอื่น" ตามบทบัญญัติดังกล่าวเห็น
ได้ว่า ถ้าคำพิพากษาไม่ได้กล่าวเป็นอย่างอื่นโทษจำคุกต้องเริ่มนับแต่วันมีคำพิพากษา แสดงว่า
กฎหมายให้เป็นดุลพินิจของศาลที่จะกำหนดวันเริ่มนับโทษจำคุกแต่วันอื่นได้ เพียงแต่ต้องกล่าวไว้
ในคำพิพากษาและอยู่ภายใต้มาตรา 22 วรรคสอง ดังนั้น การนับโทษจำคุกจำเลยต่อจากคดีอื่น
ย่อมกระทำได้ตามบทบัญญัติดังกล่าว คดีนี้โจทก์บรรยายฟ้องว่าจำเลยที่ 2 เป็นบุคคลคนเดียวกับ
จำเลยที่ 1 ในคดีอาญาหมายเลขดำที่ อย.2203/2555 ของศาลชั้นต้น และมีคำขอให้นับโทษจำเลย
ที่ 2 ต่อจากโทษในคดีดังกล่าว จำเลยที่ 2 ให้การรับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยที่ 1 ในคดีที่
โจทก์ขอให้นับโทษต่อ ก่อนศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาคดีนี้ ความปรากฏต่อศาลชั้นต้นว่า คดีที่โจทก์
ขอให้นับโทษต่อ ศาลชั้นต้นพิพากษาจำคุกจำเลยที่ 1 เป็นคดีอาญาหมายเลขแดงที่
อย.3747/2556 ศาลชั้นต้นจึงพิพากษาให้นับโทษจำคุกจำเลยที่ 2 ในคดีนี้ต่อจากโทษจำคุกของ
จำเลยที่ 1 ในคดีดังกล่าว ซึ่งศาลชั้นต้นมีอำนาจกระทำได้ตามบทบัญญัติดังกล่าวแล้ว ที่
ศาลอุทธรณ์วินิจฉัยว่าโจทก์ไม่ได้แถลงให้ศาลทราบว่คดีที่โจทก์ขอให้นับโทษต่อศาลได้พิพากษา
ลงโทษจำเลยที่ 2 หรือไม่ อย่างไรและมีข้อเท็จจริงที่ศาลรู้อยู่เอง ที่ศาลชั้นต้นนับโทษจำเลยที่ 2 ต่อ
เป็นการไม่ชอบนั้น เห็นว่า จริงอยู่ว่าข้อเท็จจริงดังกล่าวศาลไม่อาจรู้อย่างแน่ชัดแต่การจะนับโทษจำเลย
ต่อจากคดีอื่นหรือไม่ เป็นดุลพินิจของศาล เมื่อศาลชั้นต้นใช้ดุลพินิจนับโทษจำเลยที่ 2 ต่อ เพราะมี
ข้อเท็จจริงปรากฏต่อศาลชั้นต้นเองว่า คดีที่โจทก์ขอให้นับโทษต่อ ศาลชั้นต้นในคดีนั้นพิพากษาว่า
อย่างไร จึงสามารถใช้ดุลพินิจนับโทษต่อได้โดยไม่ต้องให้โจทก์แถลงเพราะไม่ใช่ข้อเท็จจริงที่
โจทก์ต้องนำเสนอแต่อย่างใด ศาลชั้นต้นพิพากษาให้นับโทษจำเลยที่ 2 ต่อจากคดีตามฟ้องจึง
ชอบแล้ว ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษามานั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย ฎีกาของโจทก์ฟังขึ้น พิพากษาแก้
เป็นว่า ให้นับโทษจำเลยที่ 2 ต่อจากโทษจำเลยที่ 1 ในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อย.3747/2556
ของศาลชั้นต้น นอกจากนี้แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์

องค์คณะ

สมศักดิ์ จันทรา · สรรพาศน์ เอ็นมวรชัย · อีระ เบญจรัศมิโรจน์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/5548/2559>